

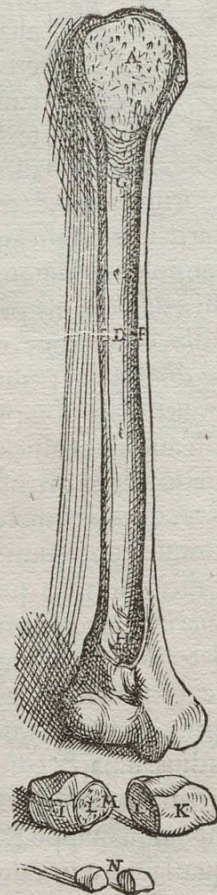
*Differentia
ab appendicibus,
processibus, ca-
pitibus, &c.
Ab ossium com-
missuris.*

*A cartila-
gine.*

*Ab ossium
substantia &
constitutione.*

organi officulum: præterea quæ à uerticuli forma nomen sortiantur, ut dorsi uertere: & quæ clauo à Græcis *γούρνον* appellato respondeant, ut dentes: & quæ mediam maiusculæ piscæ seu ciceris formam præferant, ut duo pedis officula, primo pollicis internodio supposita: eiusque generis ossium quæ forma inuicem uariantur per multa, non ita obiter ab illo cui ossa adhuc in cognita sint, intelligerentur. Atque hac etiam ratione processuum, appendicum, capitum, superciliorum, sinuum, & tuberculorum imagines, in præsentia nequiquam recensendæ ueniunt: quemadmodum neque aliqua quæ ex hisce sumi possit ossium differentia, quum quid processuum, appendicum, eiusque ordinis reliqua nomen, hætenus non expresserim, ista secundo ab hoc capite necessarii pertractaturus. Ac proinde etiā differentia ab ossium commissurarum speciebus petita, nisi commissuris accuratè explicatis, obuia esse non queunt. Quod autem quamplurimæ sint, & cognitu non admodum faciles, quartum Caput attestabitur. Item differentias quæ à cartilagine dependere possunt, nondum natura cartilaginis exposita, haud promptè quibus assequeretur. Incognita enim cartilagine, intellectu difficile est, quæ nam ossa cartilagine prorsus destituantur, ut uerticis ossa: quæ illa undique, ut quædam brachialis ossa, aut alia qua tantum ex parte, ut femur, in crustentur. quæ item in cartilagine degeneret: ut nasi ossa,

Quoniam præsens differentia in figuris, singulis capitibus quibus priuatim os aliquod describitur, præpositis, ita ut reliqua quæ hoc

Capite pertractantur, non est obuia, hic appropinquamus brachij ossis, seu ut cū Celso dicamus, humeri, secundum longitudinem dissecti alteram partem, quæ ipsius capite quod scapulae articulat, cauernulas pumicis modo efformatas, & A insignitas demonstrat: quæ ad modum squamæ illis cauernulis obductæ, et B notatæ. C autem inscribitur portio exterioris superficiei istius ossis, hic ossificia. Insuper D sinum communem, et amplius cauum, qui solidissima crassaque ossis parte E ac F indicata circumdatus, secundum humeri longitudinem exporrigitur. Ad sinus uero summum ubi G reponitur, & inum ubi H inscribitur, ossæ occurrunt lineæ, medullam hoc sinu contentam intercentes. Cæterum sub humero os cymbæ refertur, ac undecima figura trigessimæ tertij Capitis exprimitur, hic uero per medium dissectum, & I & K insignitum delineauimus, ut ossis appareret substantia pumicis instar constructa. Ac utrumque quidem L, cauernosam fungosamque huius ossis notat substantiam. M uero, squamam, quæ ossis constituit superficiem, & undique illi fungosæ substantiæ circumducitur. Præterea huic ossi unum officulorum subiungimus, quæ primo pollicis pedis internodio coarctata, in secunda trigessimæ tertij Cap. figura a & ostenditur. Atque hoc ideo N notatum integrè per medium diuisimus, ut aliquod os impenitè solidum, & cauernulis penè destitutum, in conspectum quouis pacto ueniret.

*In de Usu
partium, et lib.
Commentar. in
Hipp. lib. de
Fracturis.*

tis os, temporum ossa, & plerumque ipsum cuneiforme os. Dentes autem, qui omnium ossium facile sunt durissimi, huius generis sinum quoque obtinent: sed interim dictis nuper cauernulis, & pumicis modo efformatis foraminulis prorsus destituuntur. Maiores isti sinus, & illa pumiciæ exicatio fungo non absimilis constructio, ossibus contigerunt, cum quod motus nomine

mine leuiores redderentur, tum ut medullam propriam ipsorum nutrimentum illis continerent, aut priuatim aërem, aliquam uel peculiarem materiam, ut frontis os, temporum ossa, præter medullam, amplecterentur. Neque solum in maioribus his ossium sinibus, ut quispiam arbitra retur, medulla reponitur, uerum illæ spongiæ modo extructæ cauernulæ non minus quam insigniores illi sinus medulla infarciuntur. Quod autem singulis ossibus prout unumquodque maiori minoriue indiget leuitate, robore & duritiâ, aut prout huic aut illi sensus organo præest, sinus hi & ossium densitas iustissime attribuatur, in singulorum ossium enarratione sedulo prosequar. Præter cauernulas & sinus, quibus ossa intus scatent, quædam etiam amplius foraminibus sunt peruia, ut occipitis os, & uertere, quæ dorsalem transmittunt medullam, pubis quoque ossa, quod leuiores reddantur, cæteris omnibus grandius foramen obtinent. Alia autem paruis perforantur foraminibus, ut pleraque capitis & maxillarum ossa, uenis, neruis, arterijs uiam præbentia: & os quod inter capitis ossa octauum numerabitur, odorum gratia tenuibus foraminulis cribri modo perforatum creditur. Alia exterius ac in superficie nullum quod sensu dignoscitur foramen monstrant, ut brachialis ossa, & dentes, & digitorum ossium per multa. Non paucis autem ossibus foramina obtingunt, quæ exterius ac in superficie sunt conspicua: non tamen uniuersum os penetrant, sed tantum uenis & arterijs crassiora ossa subeuntibus præparantur. Eiusmodi foramina in calcis ossæ, & talo, & ossæ sacro, & in grandium uerterarum corporibus passim occurrunt: quod uidelicet hæc crassiora sint, quam ut à uasis ipsorum superficie tantum perreptantibus, alimentum commodè queant assumere. Ab ossium sensu leuis admodum pendet differentia. Dentes enim sensu præditos, reliqua autem ossa illo destituta arbitramur: quamuis non nimium temerè ossibus omnem sentiendi uim adimere conuenit, quum in crebris quas manu obimus curationibus interdum ossa dolore affici, etiam præstantissimi medici affirmant: non ignorantes interim membranam quandam omnibus propemodum ossibus obducere, quam *membrana ossis* ob id Græci uocarunt, cuius gratia alijs ossa (si quid modò sentiunt) sensu pollere uisum fuit. Præterea & soli dentes tota sede qua extra gingiuas prominent, nudis sunt, reliquis interim ossibus omni ex parte tectis, & ante sectionem latitantibus. Ad hæc dentes ubi prominent, membrana ossa inuoluerit destituitur, ut & caluarie interior superficies, quæ cerebrum continetur, quam dura cerebrum induens membrana proximè succingit, quum alioquin cæteris ossibus dicta prius membrana undique circumducatur, si eas sedes exceperis, quibus ossa uel articulantur inuicem, uel alioquin mutuo construuntur.

QVID CARTILAGO, ET QVIS CARTILAGINIS USUS & DIFFERENTIA. Cap. II.

CARTILAGO osse mollior est, terrestris tamen ac durissima partium corporis secundum os particula, prorsus solida, & nullis foraminibus cauernulisque ossium modo intus oppleta, & sensus ac medullæ expers. Huius usus perquam uariis est. Primum namque idem præstat quod ossa, quum uelut fulcrum quoddam sit, cui proximæ partes adnascantur, & adstant. Cartilagine enim quibus larynx constat, ossium munere elegantius funguntur, quippe ipsis quidam implantatur musculi, ac nonnulli ab illis enascuntur. Insuper cartilagine hæc laryngem perinde effingunt, atque rusticorum domus extrabibus confectas cernimus, priusquam stramina, tegulæ, & lutum illis adhibetur. Neque sanè hominum ossa & cartilagine carne nudatas, ac postmodum unâ contextas, propius cuiuspiam imagini assimilaues, quam tuguriorum fabricæ iamprimum erectæ, & nondum ramis aut terra ornata. Pari quoque ratione cartilagine ossium uicem obeunt, quæ inibi reponuntur, ubi nullo osse locato, musculi suam insertionem tentant: quod palpebris & naso euenit. In palpebrarum enim extremis oblongæ consistunt cartilagine, in quas musculi palpebras mouentes inseruntur. Ad hæc, nasi alæ cartilaginibus efformantur, quæ musculorum insertionem perinde ac ossa excipiunt. Quinetiam illæ alarum cartilagine, nasi apicem unâ cum alijs cartilaginibus à nasi ossibus prognatis eleganter ossium ritu suffulciunt, eriguntque. Præterea costarum ossa in cartilagine finiunt, in omnibus quod ad usum ferè spectat, illis ossibus respondentes: quamuis ex abundanti his cartilaginibus peculiaris usus accedit, quo thoracis amplitudinem (quam illæ cum costarum ossibus efformant) promptius dilatari constringique patiuntur, quam si rigida & ossis modo dura essent. Insuper eiusdem ferè usus gratia asperæ arteriæ cartilagine C nostri imaginem exprimentes, in hoc ab ossibus discrepant, quod præter id quod bellè sustinent, ossisque munus fulciendo gerunt, eam adipiscuntur temperiem, cuius beneficio

*Quæ ossis parte
medulla re-
ponitur.*

*Ab ossium
foraminibus.*

A sensu.

*Ab occulta
tione.*

*A membrana
ossa succingē
te.*

*Cartilaginis
natura.*

*Ufus commu-
ni ossium usui
respondens.*

*Cartilagine
osse proprius
stringi ac dila-
tari.*